Ei minna Kulla Kaputaja,
Hõbeaea õerutaja,
Tabeuta pauguteja.
Tere, tere neitsikene,
Tere aga tuilta tulla juanis!
Ei olli pitka ja kõue juani,
Ei olli pitka ja pimeda,
Ei olli lowia ja lageda.
Tõisin aga sinna linna alla
Kus olliwa wõsa ehmaritta,
Olli olli wõsa meie riitta.
Aga minna jätsin ehmaritta,
Aha minna jätsin talaurütta,
Rasuda jätsin penad neiud,
Aha wõtsin wahelt waese lapse.
Aha läksin oma otsimaie
Wahel waik katsumaie.
Kui sina tullid meie laale,
Tullid seda poest pilda kaudu?
Sõulatt sina tigia pillaal,

Porgandiatt puolest pillaal.
Kullatud ollid sõlla kummid,
Küis laugstallid sõlla kalgid.
Tuis porsumes pruukene,
Kus sina panid selle nuiu?
Küis sina ella mielta wiinud,
Ehre ja tuane mõtta tuonud.
Aha es õõwa sõita sõlla pealtta,
Aga õärest ja wanetu pealtta.
Ehzu alli lüönud armi,
Ehzu mutta lüönud mutte,
Ehzu seõrli kõssanuda,
Ehre ollat annud arjusse,
Sõutanud tonneritte,
Annud alwa inna eetta,
Ennem minna läban tiilt juo,
Kui minna lõwaw selle nuiu,
Küis sina ella mielta wiinid,
Ehre ja tuane mõtta tuonud.
Ujun tii läbi kaudu,